

Η ΖΩΗ ΣΤΑΣ ΚΟΛΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ

Η Ζωή των καταδικών της Γκιγιάνας και της Ν. Καληδονίας. Διασκεδάσεις και ασχολίες. Τα τεχνάσματα των τεμπέληδων. Αρρώστειες και πληγές. Οι φρικώδεις ακρωτηριασμοί. Το στρατόπεδον των άδιορθώτων. Η έντε- λεις ενός ένοχου. Ο... τυχερός δήμιος. Η δευτέρα τάξις. Ένας παράλυτος ποιητής κλπ.

ΠΟΙΟΣ δέν έχει άκουσει για τή περίφημη κάτεργα της Γκιγιάνας και της Νέας Καληδονίας ; Για τή κάτεργα αυτά και την ζωνή των καταδικών θά σάς μιλήσουμε εδώ, για τας κολάσεις αυτές των ζωντανών ανθρώπων...

Η ζωή λοιπόν ενός καταδικού σε καταναγκαστικά έργα, είτε στη Νέα Καληδονία, είτε στην Γκιγιάνα, εινε πάντα ή ίδια. Τό πρωτό στις 5, μόλις σημάνει τό έγερτήριο, θά βγη άπ' τό «κλουβί» του και θά διαταχθή άμέσως ν' άρχίσω τή δουλειά που θά του όρίσω γι' αυτή τή μέρα ό φύλαξ : νά σπάη πέτρες, νά μεταφέρη ύλικά, νά πριονίζει δέντρα ή ό,τι δήποτε άλλο. Στις δέκα και μισή θά διακόψουν τήν εργασία τους οι καταδικοί για νά φάνε. Τό μενο- τού δέν έχει και τόση ποικιλία. Σαρδέλλες και ψομί, μιά ζα- ραβάνα όσπρα και ψομί, τυρί και ψομί και κάθε Κυριακή κρέας βραστό. Έκεινο που εινε άρετό πάντα εινε τό ψομί. Τρακόσια δραμίς τήν ήμέρα. Έπειτα από τό φαγητό τους οι καταδικοί έχουν μιάν δόλοκληρη ώρα άναπαύσεως. Και κατόπιν άρχίζει πάλι ή έργα- σία που τελειώνει στις τέσσερες τό άπόγευμα. Κατόπιν, παίρνουν τό βραδυνό τους σασσίτι, που τις περισσότερες φορές εινε άκρι- βής επανάληψις του μεσημεριανού και στις έξη που θά τους κλεί- σουν στα «κλουβία» τους εινε έλεύθεροι νά «διασκεδάσουν».

Η διασκεδασις αυτών των δύο όρών εινε κάτι που διαφέρει για κάθε κατάδικο αναλόγως του χαρακτήρος του. Οι πιο τεμπέληδες κοιμούνται. Άλλοι εργάζονται, για λογαριασμό τους, κατασκευάζοντες μπαστούνια, ψά- φες πατωμάτων ή σκαλίζουν διάφορα κεν- τήδια άπάνω σε ξύλα και όσπρα. Όλα αυτά κολώνται διά τής έποπτείας των φυλακών κ' εινε ένας κατάδικος σχημα- τίζει σιγά - σιγά ένα μικρό κεφάλαιο, που θά του παραδώσω ή διεύθυνσις ό- ταν λήξη ή ποινή του.

Τις ώρες αυτές της άναπαύσεως βγαί- νει στο φώς ή άληθινή φύσις του κατα- δικού. Γιατί όταν εργάζεται, κάτω από τήν αυστηρότατη έπιτήρηση των φυλά- κων, φέρονται δουλα και ήρωϊκά, παίρνει ύφος όσιας Μαρίας. Άλλά όταν νοιώθει πως δέν τον παρακολουθούν ξε- σπάει όλη του ή έγκληματική φύσις. Τό πρόσωπό του παίρνει τή φυσική του έκφραση και μαζεύοντας γύρω του τους ικανώτερος «συναδέλφους» του, διηγεί- ται τά περασμένα κατορθώματα του, ή σχεδιάζει καμιά δραπέτευσι.

Παρά τήν τρομερή πειθαρχία των Κατέργων πολλοί κατάδικοι προσπα- θούν ν' άποφύγουν τήν καθημερινή έρ- γασία με κάθε μέσον, μεταχειρίζονται για αυτό χίλια δυό τεχνά- σματα. Τό συνηθέστερον όλων εινε ή ψεύτικες άρρώστειες ! Στο βιβλίό του κ. Ζάν Καρόλ <Τ ά Κ ά τ ε ρ γ α> αναφέρονται πολλά ένδιαφέροντα σχετικά παραδείγματα.

Ο Ζάν ό Καρόλ γράφει έκτός των άλλων και για ένα κατάδικο της Νέας Καληδονίας που για νά καταφέρει νά τον στείλουν στο Νοσοκομείο «κατεσκευασεν» μιάν δυσεντεριαν βαρυτάτης μορφής, καταροχιδίαν μιά φούχτα... άμμο ! Ένας άλλος πάλι προσεβλήθη από όφθαλμιά, άφού έχυσε μέσα στα μάτια του τόν χυμόν ενός δηλητηριώδους χόρτου. Έννοείται ότι ό πολυτίμος γιατρός των Κατέργων δέν γελείται εύκολα από τέτοια τεχνάσματα και άφού θεραπεύση τις άρρώστειες τιμωρεί αυστηρότατα τους... έκουσιους άρρώστους. Άλλά κ' ό πολυτίμος αυτός γιατρός των φυλακών τήν παθαίνει καμιά φορά όταν δηλαδή έχει νά κάμη με τραύ- ματι. Η τέχνη των καταδικών νά προκαλούν πληγές εινε πρά- γματι άξιοθαύμαστη. Άφού άνοιξουν μιά μικρή πληγή τήν μετα- βάλλουν κατόπιν σε γάγγραινα, σε... καρλίνο, σε ό,τι θέλουν. Τοκοδοτούν άπάχα στο άρχικό τραύμα, πέτρες, χώμα, άκαθαρσιές μυίγες, και τά άποτέλεσμα έπέρχεται οργαδίον.

Η έπούλωσις θά χρειαστή πολύν χρόνον ! Κ' έτσι θά άπολαύσουν όχι μόνον τήν άνάπαυση του Νοσοκο- μείου πών φυλακών αλλά και μιάν εξαιρετικήν διαίταν.

Άλλά όμως αυτές ή άρρώστειες και ή πληγές δέν έξασφαλίζουν στον κατάδικο καρά προσωρινή μονάχα άνάπαυση. Γι' αυτό πολλοί δέν διατάζουν νά βάλουν εις ένέργειαν τά μεγάλα μέσα. Τους ά- κρωτηριασμούς δηλαδή. Στο βιβλίό του κ. Καρόλ υπάχουν πλήθος

τέτοιον παραδειγμάτων. Τό φρικωδέστερον όλων εινε τό έξης :

ΈΟ κατάδικος Λεντύκ, στή Γκιγιάνα έβρήκε ένα τάφο βαρε- λιού, τό έτοποθέτησε πάνω στα τρία δάκτυλα του δεξιού του χε- ριού και παρακάλεσε έναν από τους «συναδέλφους» του νά χτυ- πήση άπάνω άπ' τό δάκτυλά του, με μιά πέτρα. Χρειάστηκαν σα- ράντα δυνατά κτυπήματα ως που νά ποκούν τά δάκτυλα και νά έ- ξασφαλίσω έτσι ό Λεντύκ τήν... ήσυχία του !»

Για τους άπειθήρχητους καταδικους, «τά στραβοβύζα» όπως τους λένε, υπάρχει τό «Στρατόπεδον των άδιορθώτων» στο Σαρβέν, κοντά στον Άγιο Λαυρόντιο. Έκει στέλνονται τά «διαμάντια», ή κρέμα των καταδικών, που εργάζονται υπό πολύν δυσμενέστερος όρους και με τή βαριά άλυσσιδα διαρκώς στο πόδι. Έάν ένας κα- τადικός γίνω ένοχος φόνοσ συγκαταδίκου του ή φύλακος, ή ποινή του εινε άμειλικτος και άμεσος. Μετά τις άναγκασιες και τήν από- δεϊξι της ένοχής του ό δολοφόνος καταδικάζεται εις θάνατον. Στην έκτέλεσι παριστάνται όλοι οι κατάδικοι. Μόλις φανή ό μελλοθά- νατος μιά δυνατή φωνή διατάσσει : «Κατάδικοι, γονατίσετε !» και όλοι γονατίζουν βιάζοντας τις σκούφιες των. Τότε ό ένοχος όδη- γείται μέσφ νεκρικής σιγής στην γυλοτίνα, όπου ό δήμιος του κόβει τό κεφάλι !...

Χρήη δημίου στή Γκιγιάνα, όπως και στή Νέα Καληδονία έκτελεί ένας κατάδικος, ό «έπιδειξας καθ' όλον τό διάστημα της φυλακίσεώς του, έξαιρέτων διαγωγών.» Ο κατάδικος αυτός λόγω τής... ύψηλης του θέσεως δικαιούται νά διατηρη ή γενειάδα και νά φοράη... μαύρη ρεντιγιά ! Για κάθε έκτέλεσι δέχεται μικρόν μετρα- σμόν τής ποινης του. Εις τήν Νέα Καλη- δονίαν του δίνουν επί πλέον 16 φράγκα και ένα... ζουτι σαρδέλλες, εις τήν Γκι- γιάνα δε, όπου ή ταρίφα εινε μεγαλύτερη, εκατό φράγκα κ' ένα... βάζο γλυκό !...

Στην άρχή κάθε κατάδικος που μετα- φέρεται στις φοβερές αυτές φυλακές των καταναγκαστικών έργων, δουλεύει σε βαρύν έργασίας. Όταν όμως σε λίγον καιρό δώσω δείγματα πειθαρχίας και γενικώς καλής διαγωγής, τότε προάγεται στην δευτέρα τάξι τωνκαταδικών και του δίνουν ελαφρότερη δουλειά. Θα γίνω έτσι χρίστης, κλειθοποιός, μηχανικός, ξυλομογός, κηπουρός, ζωγράφος ή και... ποιητής αναλόγως των γνώσεών του και τής ικανότητός του. Ένας τέτοιος ποιητής εινε και ό Ρολέν, ό όποιος έβριε παραλύτος κ' από τά δυό χέρια ύστερα από μια πτώσι του και άσχο- λείται έκτοτε νά γράφω στίχους... με τά δόντια του, όπως δείχνει ή σχετική φωτογραφία...

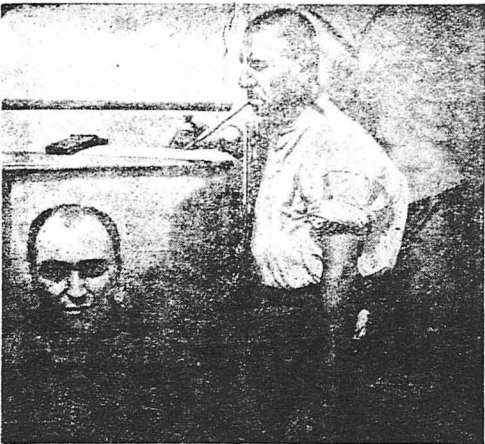
Αυτή εινε ή ζωή των κατέργων. Φρικώδης... Πάντως όμως όχι πενύ άπαίσια άπ' τήν ζωνή μερικών έλληνικών φυλακών...

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ... ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ειναι γνωστόν ότι στις καταστροφές της Μεσοήνης και του Ρέ- τζιο, οι λαποδύτες βρήκαν μοναδική εύκαιρία νά λεηλατήσουν τά έγ- καταλεφθέντα από τους πανικοβλήτους κατοίκους σπίτια, όπως και τις εκκλησιές. Τό ίδιο είχε γίνει και στην τρομερή καταστροφή της Πομπηίας όπου τό πάθος της κλοπής ενός μερικόν Πομπηιάνους υπερίσχυσε και αυτού του φόβου του θανάτου. Κ' έτσι τήν ώρα που όλος ό κόσμος έτρεχε νά σωθή άπομακρυνόμενος από τόν έπερ- χόμενον βέβαιον θάνατον, αυτοί θέλησαν νά θησαυρίσουν κλέβον- τας τά πλούσια σπίτια. Τελενωταίος άνεκαλύφθη στην Πομπηία, κοντά στην Πύλη Νολάνα, ό σκελετός ενός άνδρος κρατούμενος ακόμη στα χέρια του ένα χρυσό σακκούλι γεμάτο νομίσματα και πολύτιμα κοσμήματα. Η στάσις του δείχνει ότι ό θάνατος τόν βρήκε τήν στιγμή άκριβώς που τσουβάλιαζε τά κλεμμένα. Έτσι δέν κατώρθωσε νά φέρη εις πέρας τό έντιμο έργο του.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ εις καλήν τιμήν παλαιά βιβλία διαφόρου ύλης και δόλοκληροι βιβλιοθήκαι. Εϊδοποιήστε ή γράψατε στα γρα- φεία μας, Λέκκα 7.



Ο κατάδικος ποιητής Ρολέν, ό όποιος γράφει στίχους με τά δόντια, λόγω παραλύσεως των χεριών !...